

Prima instanță: Judecătoria Cimișlia (sediul Basarabeasca) (jud. V. Carapirea)

Instanța de apel: Curtea de Apel Comrat (jud. G. Colev, Șt. Starciuc, M. Galupa)

ÎNCHEIERE

06 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Nicolae Craiu
Svetlana Filincova

examinând admisibilitatea recursului declarat de Cibotareanu Elena,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Cibotareanu Petru împotriva Elenei Cibotareanu cu privire la evacuarea din bunul imobil și cererea reconvențională înaintată de Cibotareanu Elena împotriva lui Cibotareanu Petru, Primăria s. Abaclia privind constatarea proprietății comune în devălmășie a bunurilor imobile și recunoașterea dreptului de proprietate,

împotriva deciziei din 26 septembrie 2018 a Curții de Apel Comrat, prin care a fost respins apelul declarat de către Cibotareanu Elena și menținută hotărârea din 12 octombrie 2017 a Judecătoriei Cimișlia (sediul Basarabeasca),

c o n s t a t ă :

La 04 aprilie 2016, Cibotareanu Petru a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Elenei Cibotareanu cu privire la evacuarea din imobil.

În motivarea acțiunii a indicat că s-a aflat în căsătorie cu Cibotareanu Elena, însă prin hotărârea Judecătoriei Basarabeasca din 10 august 2002 căsătoria a fost desfăcută.

În perioada căsătoriei părțile careva bunuri comune nu au acumulat. Până în prezent Cibotareanu Elena locuiește în imobilul care după desfacerea căsătoriei a fost înregistrat pe numele lui Cibotareanu Petru.

A mai explicat că în ultimul timp adesea se ceartă cu Cibotareanu Elena, ce nu le permite să locuiască împreună într-un spațiu locativ. Astfel, de o perioadă îndelungată locuiesc separat. Din cauza că Cibotareanu Elena inițiază și provoacă conflicte, reclamantul a fost nevoit să plece din imobilul ce-i aparține.

Reclamantul a indicat că bunul respectiv îi aparține cu drept de proprietate și

nu poate servi în calitate de bun comun, iar Cibotareanu Elena nu are dreptul de a pretinde la cota parte din imobilul sus menționat. Astfel, dreptul de proprietate se confirmă prin extrasul eliberat de OCT Basarabeasca la 29 ianuarie 2015, în care este indicat că imobilul dat a fost procurat și înregistrat la 17 iulie 2003, iar căsătoria a fost desfăcută în anul 2002.

Măsurile întreprinse pentru soluționarea litigiului dat nu au dat rezultat, în astfel de condiții, Cibotareanu Petru nu dorește să locuiască împreună cu Cibotareanu Elena. De o perioadă îndelungată reclamantul se află în căsnicie cu altă femeie, iar comportamentul Elenei Cibotareanu se răsfrânge negativ asupra relațiilor lui de familie.

La 02 august 2016, Cibotareanu Elena a depus o cerere reconvențională prin care a solicitat recunoașterea bunurilor imobile: terenului și casa de locuit cu indicele (01), ambele amplasate în r. Basarabeasca s. XXXX str. XXXX, XX, proprietate comună în devălmășie a foștilor soți Cibotareanu Petru și Cibotareanu Elena. Totodată a solicitat încasarea de la Cibotareanu Petru în beneficiul ei a cheltuielilor de judecată suportate, inclusiv cheltuielile de asistență juridică.

În motivarea cererii reconvenționale, Cibotareanu Elena a invocat că, la 14 martie 1985 de către primăria s. Abaclia, r. Basarabeasca a fost înregistrată căsătoria între Cibotareanu Petru și Cibotareanu (Chiriac) Elena. După încheierea căsătoriei în luna martie 1986 de către directorul sovhozului-uzinei ”Calinin”, prin ordinul nr. 20 familia nou formată a fost împroprietărită cu un teren pentru construcția unei case.

Pe terenul repartizat de către sovhozul-uzină, ”Calinin” Cibotareanu Petru și Cibotareanu Elena au construit o casă din sursele proprii. Casa nou construită a fost inclusă în Registrul de evidență a gospodăriilor, iar ca membri a gospodăriei au fost incluși Cibotareanu Petru (fostul soț), Cibotareanu Elena, Cibotareanu Tatiana (fiica), Cibotareanu Alina (fiica) și Cibotareanu Petru (fiu), fapt confirmat prin extrasul membrilor gospodăriilor.

La 06 martie 1992, prin decizia nr. 8 primăria s. Abaclia a repartizat în proprietate privată terenul cu suprafața totală de 0.2975 ha, ca teren aferent a construcției locative.

Tot la 06 martie 1992, terenul cu suprafața de 0,2975 ha a fost trecut în Registrul cadastral al deținătorilor de terenuri cu nr. 207, fapt confirmat prin titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren și prin înscrierile în Registru bunurilor imobile.

Reieșind din conținutul titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren rezultă că la baza emiterii titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren a servit decizia primăriei s. Abaclia cu nr. 08 din 06 martie 1992.

Cibotareanu Elena a indicat că din conținutul titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren, amplasat în r. Basarabeasca, s. XXXX, str. XXXX, XX actuala str. XXXX, XX, rezultă că decizia supra indicată a fost trecut în

Registrul cadastral al deținătorilor de teren la 06 martie 1992, atribuindu-i numărul 207, acțiuni efectuate în perioada căsătoriei cu Cibotareanu Petru.

A mai indicat că, averea indicată în temeiul art. 20 alin. (1) al Codului familiei, constituie proprietate comună în devălmășie și aparține lui Cibotareanu Petru și Elenei Cibotareanu cu drept de proprietate comună în devălmășie.

Ulterior, la 22 septembrie 2017, Cibotareanu Elena a înaintat o cerere privind concretizarea pretențiilor din cererea reconvențională, prin care a solicitat să fie constatat că bunurile imobile și anume terenul, bunul principal (casă de locuit) cu indicele (01), bunul principal (casă de locuit) cu indicele (02), construcție accesorie (garaj) cu indicele (03), construcție accesorie (garaj) cu indicele (04), construcție accesorie (șură-magazie) cu indicele (05) și construcția accesorie (baie) cu indicele (06) toate amplasate în r. Basarabeasca, s. XXXX, str. XXXX, XX, constituie proprietate comună în devălmășie a foștilor soți Cibotareanu Petru și Cibotareanu Elena.

Totodată a solicitat recunoașterea după Cibotareanu Elena a dreptului de proprietate a ½ cotă parte din teren, bunul principal (casă de locuit) cu indicele (01), bunul principal (casă de locuit) cu indicele (02), construcție accesorie (garaj) cu indicele (03), construcție accesorie (garaj) cu indicele (04), construcție accesorie (șură magazie) cu indicele (05) și construcția accesorie (baie) cu indicele (06).

Prin hotărârea din 12 octombrie 2017 a Judecătorei Cimișlia (sediul Basarabeasca), cererea înaintată de Cibotareanu Petru împotriva Elenei Cibotareanu cu privire la evacuarea din bunul imobil a fost admisă parțial.

Cererea reconvențională înaintată de Cibotareanu Elena împotriva lui Cibotareanu Petru cu privire la constatarea proprietății comune în devălmășie a bunurilor imobile și recunoașterea dreptului de proprietate a fost admisă parțial.

S-a recunoscut dreptul de proprietate a Elenei Cibotareanu asupra ½ cotă-parte din casa de locuit cu indicele 02 lit. B și ½ cotă-parte din terenul aferent construcției repartizat prin ordinul directorului sovhozului-uzină ”Calinin” nr.20 din 04 martie 1986 cu o suprafață de 0,08 ha pentru construcția casei de locuit amplasate în r. Basarabeasca s. XXXX, str. XXXX, XX.

A fost evacuată Cibotareanu Elena din bunurile imobile: casa de locuit cu indicele (01) lit. A, construcție accesorie garaj lit. 2, construcție accesorie șură lit. 4 și construcție accesorie baie lit. 3 amplasate în r. Basarabeasca s. XXXX, str. XXXX, XX.

S-a încasat de la Cibotareanu Petru în folosul Elenei Cibotareanu cheltuielile judiciare suportate pentru asistența juridică în mărime de 4000 lei și cheltuielile suportate pentru plata taxei de în mărime de 513,88 de lei.

În rest, acțiunea reconvențională a fost respinsă.

Prin încheierea din 31 mai 2018 a Curții de Apel Comrat a fost restituită cererea de apel declarată de Cibotareanu Petru reprezentat de avocatul Cîrboba

Harlampi împotriva hotărârii din 12 octombrie 2017 a Judecătorei Cimișlia (sediul Basarabeasca).

Prin decizia din 26 septembrie 2018 a Curții de Apel Comrat, a fost respins apelul declarat de către Cibotareanu Elena și menținută hotărârea din 12 octombrie 2017 a Judecătorei Cimișlia (sediul Basarabeasca).

Pentru a decide astfel, instanțele inferioare au reținut că, casa construită de părți se află în nemijlocita apropiere de casa care a aparținut bunelului lui Cibotareanu Petru, testată ulterior la 28 iunie 1996. Astfel, după decesul bunelului, Cibotareanu Petru devine succesor testamentar, iar la 25 iunie 2003 lui se eliberează titlu de autentificare a dreptului deținătorului terenului din str. XXXX, XX, s. XXXX, r. Basarabeasca cu suprafața de 0,2975 ha, în care a fost inclus și suprafața de 0,08 ha atribuită anterior soților Cibotareanu.

În acest context, instanțele au constatat că, părțile sunt proprietari în devălmășie asupra $\frac{1}{2}$ din casa de locuit construită de dânșii cu indicele 02 lit. B, din terenul repartizat prin ordinul directorului sovhozului-uzină "Calinin" nr. 20 din 04 martie 1986 cu suprafața de 0,08 ha, în această parte fiind întemeiată acțiunea reconvențională a Elenei Cibotareanu.

La fel instanțele au reținut că, bunurile imobile și anume casa de locuit cu indicele 01 lit. A, construcția accesorie garaj lit. 1 și nivelul subteran au fost dobândite de Cibotareanu Petru prin succesiune, iar construcția accesorie garaj lit. 2, construcția accesorie șură lit. 4 și construcția accesorie baie lit. 3 amplasate în r. Basarabeasca s. XXXX, str. XXXX, XX, au fost construite de Cibotareanu Petru după desfacerea căsătoriei cu Cibotareanu Elena și care nu se supun regimului juridic a proprietății comune în devălmășie.

La 17 decembrie 2018, Cibotareanu Elena a declarat recurs împotriva deciziei din 26 septembrie 2018 a Curții de Apel Comrat, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe în partea admiterii acțiunii inițiale și în partea admiterii parțiale a acțiunii reconvenționale cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri prin care acțiunea lui Cibotareanu Petru să fie respinsă, iar acțiunea Elenei Cibotareanu să fie admisă integral.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel la emiterea deciziei a interpretat în mod eronat legea precum și a apreciat arbitrar probele, fapt ce a dus la soluționarea greșită a cauzei.

În acest sens, recurenta a indicat în special că, la materialele cauzei nu au fost prezentate de către Cibotareanu Petru careva înscrisuri care ar demonstra că bunurile imobile pretinse a fi proprietate comună în devălmășie sunt exclusiv ale lui.

La 15 februarie 2019 (prin oficiul poștal), Cibotareanu Petru a depus o referință la recursul declarat de către Cibotareanu Elena, solicitând considerarea acestuia ca fiind inadmisibil.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs, referință, în raport cu

materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Cibotareanu Elena, neîntemeiat și care urmează a fi considerat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Cibotareanu Elena, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ a recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare al recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor factice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții,

instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurenței, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune considerarea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de către Cibotareanu Elena.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Cibotareanu Elena.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Nicolae Craiu

Svetlana Filincova